

Sygn. akt IV U 392/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Zamościu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Sylwia Żukowska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Teresa Momot

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2015 roku w Zamościu

na rozprawie

sprawy A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o prawo do zasiłku chorobowego

na skutek odwołania A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 17 lipca 2015 roku Nr: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy A. M. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 1 lipca 2015 roku do 24 lipca 2015 roku.

Sygn. akt IV U 392/15

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 17 lipca 2015 roku Nr (...) pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił przyznania wnioskodawcy A. M. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 lipca 2015 roku do 24 lipca 2015 roku.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji pozwany organ podał, że zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jedn. Dz. U. Z 2014r., poz. 159) zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy ma ustalone prawo do emerytury. Z akt sprawy wynika, że tytuł ubezpieczenia chorobowego wnioskodawcy ustał z dniem 30 czerwca 2015 roku, a z danych zawartych w Kompleksowym Systemie Informatycznym wynika, że od 1 grudnia 2006 roku wnioskodawca ma ustalone prawo do emerytury wypłacane przez ZER MSW.

W związku z powyższym, zdaniem pozwanego, wnioskodawca nie ma prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 lipca 2015 roku do 24 lipca 2015 roku (k. 5 akt organu rentowego – decyzja).

Wnioskodawca A. M. w odwołaniu od powyższej decyzji wniesionym dnia 17 sierpnia 2014 roku wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do zasiłku chorobowego, podnosząc w uzasadnieniu, iż pozbawienie go prawa do świadczenia jest nieuprawnione i wadliwe. Podniósł, iż przebywając na emeryturze resortowej był

jednocześnie zatrudniony, od jego wynagrodzenia odprowadzono składki do ZUS, w związku z czym przysługuje mu prawo do zasiłku chorobowego.

Wobec powyższego, w ocenie wnioskodawcy, jego odwołanie jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie (k. 1 - 3 - odwołanie).

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podnosząc, że z posiadanej dokumentacji wynika, że tytuł ubezpieczenia wnioskodawcy ustał w dniu 30 czerwca 2015 roku. Natomiast z danych zawartych w Kompleksowym Systemie Informatycznym wynika, że od 1 grudnia 2006 roku wnioskodawca ma ustalone prawo do emerytury wypłacane przez ZER MSW.

W związku z powyższym, zdaniem pozwanego, wnioskodawca nie ma prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 lipca 2015 roku do 24 lipca 2015 roku

(k. 4-4v – odpowiedź na odwołanie).

Sąd Rejonowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Decyzją z dnia 23 listopada 2006 roku Nr W (...) Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji przyznał wnioskodawcy A. M. od dnia 1 października 2006 roku prawo do emerytury policyjnej (k. 12-15 - decyzja). Świadczenie to wnioskodawca pobiera nieprzerwanie do chwili obecnej (k. 20 zeznania wnioskodawcy).

Od 13 marca 2015 roku do 30 czerwca 2015 roku wnioskodawca zatrudniony był w F. M. Sp. z o. o. w W. na stanowisku specjalisty do spraw handlowych na podstawie umowy o pracę (akta organu rentowego).

W dniu 1 kwietnia 2015 roku wnioskodawca uległ wypadkowi przy pracy, w wyniku którego doznał złamania nogi. Na zwolnieniu lekarskim przebywał od 1 kwietnia 2015 roku do 24 lipca 2015 roku (k. 20 – zeznania wnioskodawcy, akta rentowe – zaświadczenia lekarskie).

Decyzją z dnia 17 lipca 2015 roku pozwany organ rentowy odmówił przyznania wnioskodawcy A. M. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 lipca 2015 roku do 24 lipca 2015 roku.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji pozwany organ podał, że zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jedn. Dz. U. Z 2014r., poz. 159) zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy ma ustalone prawo do emerytury. Z akt sprawy wynika, że tytuł ubezpieczenia chorobowego wnioskodawcy ustał z dniem 30 czerwca 2015 roku, a z danych zawartych w Kompleksowym Systemie Informatycznym wynika, że od 1 grudnia 2006 roku wnioskodawca ma ustalone prawo do emerytury wypłacane przez ZER MSW.

W związku z powyższym, zdaniem pozwanego, wnioskodawca nie ma prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 lipca 2015 roku do 24 lipca 2015 roku (k. 5 akt organu rentowego – decyzja).

Powyższy stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie zeznań wnioskodawcy A. M. (k.20) oraz dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach rentowych oraz dołączonych do akt sprawy.

Sąd obdarzył wiarą zeznania wnioskodawcy gdyż są one szczerze, logiczne i znajdują potwierdzenie w dowodach z dokumentów.

Dokumenty na podstawie, których Sąd czynił ustalenia faktyczne w sprawie nie były kwestionowane przez strony, co do ich prawdziwości.

W oparciu o powyższe ustalenia **Sąd zważył, co następuje:**

Odwołanie A. M. jest zasadne i podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity Dz. U. z 2014r. poz. 159) zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy.

Wnioskodawca, co nie budzi wątpliwości jest uprawniony od 1 października 2006 roku do emerytury policyjnej.

W wyroku z dnia 19 lutego 2014 roku I UK 368/13,(publ. LEX nr 1458625) Sąd Najwyższy wskazał, iż prawo do świadczenia rehabilitacyjnego wyłączone jest tylko w tych okolicznościach, które wyczerpująco i wyraźnie określone zostały w art. 18 ust. 7 ustawy z 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Nie wymieniono w nim policyjnej renty inwalidzkiej przyznawanej funkcjonariuszom z funduszy publicznych, więc pobieranie tego świadczenia nie uzasadnia odmowy prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

W uzasadnieniu tego wyroku Sąd Najwyższy wskazał, iż charakter prawa ubezpieczeń społecznych, którego przepisy mają charakter bezwzględnie obowiązujący, nakazuje nadawanie wskazanym art. 18 ust. 7 ustawy przyczynom odmowy prawa do świadczenia rehabilitacyjnego tylko takie znaczenie, jakie wypływa z jego tekstu. Określenie "renta z tytułu niezdolności do pracy", którym się posługuje, nie może być uznane za pojęcie zbiorcze, obejmujące wszystkie świadczenia przyznawane nie tylko z ubezpieczenia rentowego, lecz także w postaci świadczeń zabezpieczeniowych z budżetu, jakim jest "renta policyjna" i nie jest tożsame z tym pojęciem.

Również w wyroku z dnia 18 stycznia 2012 roku Sąd Najwyższy(II UK 168/11, OSNP 2012, nr 23-24, poz. 297), wyraźnie odróżnił rentę z tytułu niezdolności do pracy przyznaną na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych od policyjnej renty inwalidzkiej, wskazując w szczególności na odmienne przesłanki i źródło finansowania świadczenia zaopatrzeniowego przyznanego na podstawie art. 19 w związku z art. 20 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji. Podobnie w wyroku z dnia 18 lutego 2013 r., II UK 196/12 (niepubl.) odróżniono emeryturę wojskową, jako świadczenie zabezpieczeniowe od renty z tytułu niezdolności do pracy przyznanej na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W postanowieniu z dnia 22 lipca 2013 r., III UZ 9/13 (niepubl.) Sąd Najwyższy zaznaczył, że system zabezpieczenia emerytalnego wojskowych stanowi regulację nie wpisującą się w powszechny system emerytalny. Te same argumenty można przytoczyć dla odróżnienia renty pobieranej przez skarżącego od renty z funduszu rentowego.

Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie w całości podziela wyżej cytowane poglądy Sądu Najwyższego. Orzeczenia te odnoszą się do świadczenia rehabilitacyjnego, jednakże, w ocenie Sądu, mają one również zastosowanie do zasiłku chorobowego.

Wnioskodawca, co nie budzi wątpliwości, jest uprawniony do emerytury policyjnej od 1 lutego 2006 roku i świadczenie to nieprzerwanie pobiera do dnia dzisiejszego. Jednakże okoliczność ta, w świetle wyżej przytoczonych poglądów Sądu Najwyższego, nie mieści się w dyspozycji 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, a zatem nie wyklucza możliwości przyznania prawa do zasiłku chorobowego.

Wobec powyższego Sąd zamieniła zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy A. M. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 1 lipca 2015 roku do 24 lipca 2015 roku.

Z tych względów na podstawie przytoczonych przepisów i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. należało orzec jak w sentencji.